

ת"פ 37734/03/14 - מדינת ישראל נגד חדר סלים

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37734-03-14 מדינת ישראל נ' סלים(עציר) 10 אפריל 2014

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חדר סלים (עציר)

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. אמש (9.4.2014) הורשע הנאשם על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הפרת צו פיקוח לפי סעיף 22(א) לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין או החוק).

בהתאם לעובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, ביום 24.1.2013 הורה בית-המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט סגל) בתפ"ח 705/04 על הוצאת צו פיקוח בעניינו של הנאשם לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין. במסגרת צו הפיקוח, הוטלו על הנאשם תנאים והגבלות למשך שלוש שנים, בין היתר כמפורט להלן:

א. שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח, התייצבות למפגשים עמו במועדים שייקבעו על-ידו.

ב. איסור על צריכת אלכוהול (עקב היותו מכור לאלכוהול בזמנו).

ג. קבלת אישור קצין הפיקוח למקום עבודה, בין בתמורה ובין בהתנדבות.

בהמשך לצו הפיקוח, מונה לנאשם קצין פיקוח ומעקב מטעם שירות בתי הסוהר. דא עקא, מאז שחרורו של הנאשם ממאסר בתיק אחר ביום 5.3.2014, לא שיתף הנאשם פעולה עם קצין הפיקוח ולא יצר עימו קשר. בנוסף, ביום 17.3.2014 בשעות אחר הצהריים, שתה הנאשם בקבוק וודקה וסמוך לאחר מכן אותר על-ידי קצין הפיקוח ליד שער יפו. במעשיו אלה הפר הנאשם את תנאי צו הפיקוח שהוטל עליו. בכל אלה הודה הנאשם, ובגין כך הורשע בעבירה שיוחסה לו.

טיעוני הצדדים לעונש

2. המאשימה עמדה על הערכים שנפגעו בגין ביצוע העבירה בגינה הורשע הנאשם, על חומרת המעשים ועל הסיכון הגלום בהם. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשים לב למכלול נסיבות העניין, ובהתחשב בעברו הפלילי המכביד של הנאשם, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של המתחם הנטען.

מנגד, הסנגור טען כי הרף התחתון של מתחם הענישה ההולמת בנסיבות המקרה, עומד על מאסר על-תנאי. עוד טען הסנגור כי אין לנאשם הרשעות קודמות בתחום הפרות צו הפיקוח. הסנגור הוסיף ועמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם, לרבות מצבו האישי לאחר שחרורו מהמאסר האחרון. בהתחשב בכל אלה, עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם עד כה (המבקש עצור מיום 17.3.2014, קרי- כשלושה שבועות נכון להיום).

מתחם העונש ההולם

3. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשים אשר בוצעו על-ידי הנאשם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

4. **אשר לערכים המוגנים שנפגעו** - חוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין נועד להגן על הציבור מפני עבירות מין חוזרות על-ידי מי שהורשע בכך בעבר (ראו: סעיף 1 לחוק). אחד האמצעים העיקריים לכך הוא צו פיקוח שתכליתו להציב "דלת ברזל" שתחצוץ בין נאשם שהורשע בביצוע עבירת מין לבין נפגעי עבירה פוטנציאליים, וזאת במבט מניעתית הצופה פני עתיד (ראו: בש"פ 7936/10 פלוני נ' מדינת ישראל (8.11.2010)). הפרת צו פיקוח טומנת אפוא, בחובה סיכון לשלום הציבור. בנוסף, בהפרת צו פיקוח יש משום פגיעה בשלטון החוק ובערך של כיבוד החלטות וצווים שיפוטיים.

5. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה** - במקרה שלפניי הנאשם הפר שניים מתנאיו של צו הפיקוח שהוטל עליו: שיתוף פעולה עם קצין הפיקוח וכן איסור שתיית משקאות אלכוהוליים. בנסיבות המקרה, הנאשם שוחרר ביום 5.3.2014 מבית האסורים לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל שנגזר עליו בגין הרשעתו בתיק אחר (בעבירות שאינן עבירות מין). במשך 12 ימים שחלפו מאז השחרור ממאסר, הנאשם לא שיתף פעולה עם קצין הפיקוח ולא יצר עימו קשר. מחדל זה חתר תחת תכליתו של צו פיקוח להעמיד את הנאשם תחת בקרה מתמדת של קצין הפיקוח על-מנת למנוע הישנות ביצוען של עבירות מין. בנוסף, ביום 17.3.2014 הנאשם שתה בקבוק וודקה ואותר בסמוך לאחר מכן על-ידי קצין הפיקוח ליד שער יפו, קרי- במקום מרכזי בעיר ירושלים. הפרה זו של צו הפיקוח היא מהותית, בשים לב לכך שעבירות המין שהובילו להוצאת צו הפיקוח ואשר בגין ריצה הנאשם 9 שנות מאסר בפועל, בוצעו כאשר הנאשם היה נתון תחת השפעת אלכוהול. מסיבה זו, ובשים לב להיותו של האלכוהול מסיר עכבות, נכלל מלכתחילה בצו הפיקוח איסור על צריכת אלכוהול (כך עלה מטיעוני המאשימה לפניי, אשר הסנגור לא חלק עליהם). העובדה שהנאשם שתה בקבוק וודקה על-אף האיסור בצו הפיקוח, ובסמוך לאחר מכן אותה כשהוא מסתובב במקום מרכזי בירושלים, מצביעה על הסיכון הנובע מהנאשם ומהתנהלותו.

לא נעלמה מעיניי טענת הסנגור לפיה הסיבה שהובילה את הנאשם לבצע את העבירה הוא משבר שחווה עם שחרורו ממאסר, בהיותו חסר בית וחסר מערכת תמיכה. גם אם אניח כי כך היו פני הדברים, אינני סבורה כי על רקע טענות אלה מדובר בהפרות "מינוריות" או "טכניות" בלבד של צו הפיקוח כנטען על-ידי הסנגור. עסקינן בהפרות מהותיות המעידות על הסיכון הנשקף מהנאשם שאינו מפנים את חשיבות קיומו הקפדני של צו הפיקוח - הן למען הגנה על קורבנות פוטנציאליים, והן למען הגנה על עצמו מפני הזדמנות לבצע עבירות מין חוזרות. גישה אחרת עלולה לרוקן מתוכן את תכליתו של החוק ואת המנגנונים הקבועים במסגרתו.

לצד כל אלה, ראוי להדגיש כי להפרות הצו במקרה דנן לא נלוו ביצוע עבירות נוספות כלשהן, לרבות עבירות מין. זאת ועוד; אין טענה כי הנאשם ניסה ליצור קשר עם מי שהוא אינו רשאי לבוא בקשר עימו.

6. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מלמדת כי על דרך הכלל, בגין ביצוע עבירות של הפרת צו פיקוח נוהגים בתי המשפט להטיל עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל, ולו קצר, והכל בהתחשב בנסיבותיו של המעשה ושל העושה.

7. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; בהתחשב במהות ההפרות ובנסיבות ביצוע העבירה במקרה דנן; וכן בהתחשב בענישה הנוהגת; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה שלפניי נע ממספר ימי מאסר בפועל ועד מספר בודד של חודשי מאסר בפועל** (ראו והשוו: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 17512-12-13 מרקוביץ' נ' מדינת ישראל (22.1.2014) (להלן: ענין מרקוביץ'), אשר הוצג בדיון לפניי על-ידי באת-כוח המאשימה. באותו מקרה דובר על הפרות חוזרות ונשנות של צו פיקוח במשך שלוש שנים תמימות, במהלכן הנאשם יצר קשר מתמשך עם קטין על-אף שצו הפיקוח אסר על כך. הפרת צו הפיקוח באותה פרשה היתה, אפוא, אינטנסיבית וחמורה יותר במהותה ביחס למקרה שלפניי. באותו מקרה קבע בית-המשפט המחוזי בירושלים כי מתחם הענישה ההולמת נע בין 1 ל-12 חודשי מאסר בפועל).

העונש המתאים

8. לא התבקשתי, ואף לא ראיתי, לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה. אשר לגזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע - **לקולא**, נתתי משקל להודאתו של הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי. כמו-כן, ניתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בטיעונו של הסנגור לפניי. עוד התחשבתי בכך שמדובר בהרשעה ראשונה של הנאשם בגין עבירה של הפרת צו פיקוח.

לחומרה, יש לשקול את הסיכון הנשקף מהעבירה הנדונה, כפי שפורט בהרחבה לעיל. בהתחשב בכך, מתעורר צורך בהרתעה ממשית של היחיד ושל הרבים מפני הישנות העבירה. לחובת הנאשם עומד גם עברו הפלילי המכביד ביותר, הכולל הרשעות רבות במגוון עבירות מין, רכוש, אלימות וסמים, בגינן ריצה עונשי מאסר בפועל, חלקם לתקופות ממושכות.

9. באיזון הכולל בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 35 ימים, לצד מאסר מותנה הצופה פני עתיד. אני סבורה כי מדובר בעונש ההולם את נסיבות המעשה ואת נסיבות העושה. כך

הוא הדבר, בין היתר בשים לב לכך שבעפ"ג (מחוזי ירושלים) 17512-12-13 מרקוביץ' הנ"ל, אליו הפנתה באת-כוח המאשימה בטיעוניה, ראה בית-המשפט המחוזי בירושלים להעמיד את עונשו של הנאשם באותה פרשה על חודשיים (2) מאסר בפועל. זאת, בגין הפרה חמורה יותר בהיקפה ובמהותה ביחס למקרה שלפניי (ראו: בפסקה 7 לעיל).

סוף דבר

10. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 35 ימי מאסר בפועל החל מיום מעצרו (17.3.2014).

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה שבה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד הצדדים.